

HÍR HARANG

A MEGTETESÜLÉS PLÉBÁNIA HÍRLEVELE · 2. ÉVF. 10. SZ. 2011. DECEMBER

KARÁCSONYI ÜZENET

Ne féljete! Íme, jó hírt hozok nektek, amely nagy öröm lesz a z egész népnek. Ma megszületett a Megváltótok, az Úr Krisztus, Dávid városában. Ez lesz nektek a jel: kisdedet találtok pólýába takarva és jászolba fektetve. (Lk 2,10-12)

Karácsony öröme és békéje az ember legmélyebb és legőszintébb szeretetének tiszta forrása és megújítója. Mindnyájan tudjuk a szívünk legmélyén, hogy a legszebb szeretetben nincsenek dolgok, értékek, CSAK az ember nyitott, befogadó és önmagát ajándékozó szíve. Isten amikor a legnagyobb ajándékot, a megváltást adta az embernek, akkor nem vezett el a részletekben, hanem megszületett Fiát, Jézus Krisztust ajándékozta nekünk. Mindnyájan tudjuk, hogy igazi béke, boldogság csak azokban a családokban, közösségekben van, ahol tagjai merik ajándékozni önmagukat a hétköznapiakban is, és tudják hogy a részizagságoknál fontosabb az élet. Engedjük, hogy végre bennünk is karácsony legyen, megszülessen a szeretet. Az a szeretet, amelyik nem bújlik el a drága ajándékok mögé, amelyik tudja, hogy legszebb ajándéka önmaga a családjának, a közösségének, és viszonzásképpen ő is csak ilyen egyszerű, de végtelenül gazdag ajándékot vár. Merjük csendesesen szemlélni a betlehemi gyermek egyszerűségét, hogy lassan átalakuljon a szívünk Isten és emberszeretet hordozóivá. Ezekkel kívánok Áldott Karácsonyi Ünnepet és Isten szeretetétől gazdag Új Esztendőt!

Felföldi László plébános

Angelus Silesius:

KARÁCSONYI PÁRVERSEK

*Emberré lett az Úr, szalmán kapott helyet,
Hogy széna-szalma én már soha ne legyek.*

*Alázat s gyermeki lélek mily szent dolog!
Kik látták az Urat elsőnek? Pásztorok.*

*Mért mondod, hogy a Nagy kicsinné nem lehet,
S a porszem képtelen felfogni az eget?*

*Nézd a Szűz Gyermekeit! S a szűk jászolt tekintsed:
Benne a föld s az ég és száz világ pihent meg.*

*Bizony a szíved is kicsi jászol ha lenne,
Újra jönne az Úr s gyermekként megszületne.*

*Ha Krisztus százszor is születne Betlehemben,
Elvesznél, hogyha nem jönne el a szívedben.*

Ő, ÉDES JÉZUS, HOZZÁM SZÁLLJ!

Mi urunknak sok a szegénye idén, s nem minden tehetősnak tanulhatta gyerekkorában elemistaként a Kenyérkő balladáját: Az Isten a szegények részét a gazdagoknál tette le, ha földi jóval meg vagy áldva, akképp sáfárkodjál vele, hogy megszegjed az éhezőknek Isten nevében kenyered. Pedig bizony nem árt az emberélet hajnalán megtanulni saját felelősségünk Isten ránk szabta terhét és a megosztás, az adakozás szépséges kényszerét. Hogy legtöbbszörünknek most igen nehéz? Hogy magunknak is kevés van? Hát persze. Ha könnyű volna, Isten nem méltányolná annyira, ha gond nélkül oszthatunk a sajátunkból, nem teszünk semmit. Az, akit hozzánk küldött ezen a napon, sose latolgatta, hány könnyecppbe, elfojtott jajkiáltásba kerülhet, amit a világnak ad, szétosztotta földi testét, ment a maga útján. Ki merhet karácsonyt ülni mérlegetlélssel? Ki mer ránézni latolgatva a jászolban szendergő gyermekekre?

Állok, vállamon anyám kötötte kendő, nézek a nyitott erkélyről az alkonyi csendbe. Otthonom körül világosak az ünnepet ülő családok ablakai, a kerten ugyancsak az óriásfenyő örökdió, de az ablakok mögött mozgó alakok éreztetik az ünnep dinamikáját. Ahol fát díszítettek, gyúlnak egymás után a gyertyák, ajándékokat bontogatnak, akik már élnek az ünnepet. A nekem juttatott csomagok feltéptelen, villogó papírban várják, hogy feléjük forduljon a figyelmem, ám a valamikor belém rögzített ünnep-értelmezés még visszatart attól, hogy az asztalhoz közeledjem. Gyerekként is tudnom kellett, nem a kölcsönös figyelmesség napját ünnepeljük, a szentestének kelleme, de mellőzhető része az örömszerzés megkísérlése, az ajándékozás Isten megváltó üzenete.

Nézem az árnyakat, a fényeket a kertben, gondolkodom. Kaptunk. Átvettük, megköszöntük. De úgy köszöntük meg, ahogy Isten kívánhatta? Félek felelni, más formát keresek arra, amit mondani szeretnék. Megosztani. Ez talán egyszerűbb, felfoghatóbb: adni abból, ami az enyém, annak, akinek nincs. Ha nem teszi az ünnepet ülő, valamit nem ért a karácsony titkából, mert ha nem ismeri fel embertársában a mindig más igénnyel és alakban segítségét kérő Krisztust, hiába ég az ünnepi fény, és

akkor is hiába ég, ha csak a lakás ragyog a tisztaságtól, ha nem mertünk szembenézni saját vétkeinkkel. Söhajtok, mert nem volt könnyű időszak az advent, halottam volt a nyáron, lázadtam elvesztése ellen és még hányféleképpen érdemlek büntetést és feloldozást, de legalább tudom, hogy megbántam alázattal, és megfogadtam.

Mit tudok én? Még a gyónásban is vétek, mert már dicsekszem valamivel, amit hitem, vallásom megszab. Az árnyak és a fények között, hátamon anyám kendője, a régi karácsonyi dal a menedékem, csak gondolom a szöveget, mert nincs énekhangom, de gondolni is elég: Ő, édes Jézus, hozzám szállj, bünyömtől ne iszonyodjál Tizenkilencedik esztendeje ünneplem egymagam otthonomban a karácsonyt, de sosem voltam egyedül e nyolc szó védelmében. Azt méltatlan vagyok még remélni is, hogy nálam száll az, akinek születésével ezen a napon kezdődik az Údvtörténet, de érzem, mint illatot, tömjént a kimondatlan választ a könyörgésre: a bünyömtől irtózik ő, nem az elkövetőtől, s az ünnep úgy borul fejem fölé, gazdagon, tömören, mint a kupola.

Szabó Magda

Füle Lajos:

HA CSENDBEN LENNÉL

*Ha csendben lennél... Lenne rá okod,
tán felfigyelnél, mint a pásztorok.
Ők hallottak és láttak, mert lehet
az éjszakában angyaléneket
hallani, csak a lélek csendje kell
hozzá, mikor nem ember énekel,
mikor felülről jön az üzenet,
mikor VALAKI nyitja füledet,
s az Ég, a Föld, a LÉLEK, az anyag
beszélni kezd mind, vagy visszhangot ad.
Ha csendben lennél, szinte hallanád
a molekulák termikus zaját,
sőt hallanál- a földi zaj helyett -
égi Igét és angyaléneket,
szívig elérőt és csodálatost,
s véget nem érő ünnep jönne most!*

MÁRAI SÁNDOR: DECEMBER

Ez a hónap az ünnep. Mintha mindig harangoznának, nagyon messze, a köd és a hó fátylai mögött.

Gyermekkorunkban e hónap első napján árkus papírra, kék és zöld ceruzával, karácsonyfát rajzoltunk, karácsonyfát, harmincegy ággal. Minden reggel, dobogó szívvel, megjelöltük, mintegy letörtöltük e jelképes fa egyik ágát. Így közeledtünk az ünnep felé. E módszerrel sikerült a várakozás izgalmát csaknem elviselhetőlenné fokozni.

A hónap közepe felé, amint közeledett az ünnep, már állandóan lázas voltam, esténként félrebeszéltem, hideglelés dadogással meséltem dajkámnak vágyaimról. Mit is akartam? Gőzvasutat és jegylyukasztót, igazi színházat, páholyokkal, színésznőkkel, rivaldafénnyel, sőt valószínűleg kritikussokkal és azokkal a szabónőkkel is, akik megjelennek a főpróbákon, és rosszabbakat mondanak a darabról. Ezenfelül lengyel kabátkát akartam, továbbá Indiát, Amerikát, Ausztráliát és a Marsot. Mindezt persze selyempapírban, angyalhajjal tetézve. Egyáltalán, gyermekkoromban mindig a világegyetemet akartam, az életet, amely egyszerre volt bicikli, kirándulás a Tátrába, anyám zongorázása a sötét társalgóban, bécsi szelet, almásrétes és diadal összes ellenségeim fölött.

Most, hogy az ünnep közeledik, meglepetéssel észlelem, mintha még mindig várnék valamire. E napokban megesis, hogy elindulok az utcákon, megállok a kirakatok előtt, nézelődöm. Öngyújtó nem kell. Fényképezőgép, Victor Hugo összes művei, borbén, zsebkés, melynek gyöngyház tokjában ötféle penge van, továbbá dugóhúzó, körömtisztító és pipaszurkáló is, nem kell. Semmiféle tárgy nem kell már, s ha jól meggondolom, lemondok Indiáról, Ausztráliáról és a Marsról is, ellenségeim cikkeit érdeklődéssel olvasom, s színházba lehetőleg egyáltalán nem járok.

Mégis, valamit várok még. Annyi karácsony múlt el, egészen sötétek, s aztán mások, csillogók, melegek és szagosak, annyi ünnep, s még mindig itt állok, a férfikor delén, őszülő fejjel, tele kötelezettséggel és ígérettel, melyeket az Angyal sem tudna már beváltani; s még mindig várok valamire.

Néha azt hiszem, a szeretetre várok. Valószínűleg csillapíthatatlan ez az éhség: aki egyszer belekóstolt, holtáig ízlelni szeretné. Közben már megtudtam, hogy szeretetet kapni nem lehet; mindig csak adni kell, ez a módja. Meg-

tudtam azt is, hogy semmi nem nehezebb, mint a szeretet kifejezni. A költőknek nem sikerült, soha, a költőknek, akik az érzelmek és indulatok minden árnyalatát rögzíteni tudják szavaikban.

A szeretetnek nincs színfoka, mint a gyöngédségnek, nincs hőfoka, mint a szerelemnek. Tartalmát nem lehet szavakban közölni; ha ki mondják, már hazugság. A szeretetben csak élni lehet, mint a fényben vagy a levegőben. Szerves lény talán nem is élhet másképp, csak a hőben, a fényben, a levegőben és a szeretetben.

Mindezt tudva, az egyre zavartabb és bizonyosabb tudásban, nem tehetek mást, mint sorra járni az üzleteket, s vásárolni öngyújtót, illatszert, nyakkendőt és jegylyukasztót, gőzvasutat és Victor Hugo összes műveit. Tudom, hogy mindez reménytelen. Mit csináljak? Az ember azt adja, amit tud.

GYERMEKKARÁCSONY

JÉZUS

Nem volt a bölcsője
aranyból, gyémántból,
egyszerű emberek rótták össze fából, és szent lett a jászol.
Nem álltak körülé
rangos urak, dámák,
jámbor, öreg barmok nyaldosták a lábát, amikor meglátták.
Nem volt pompa, disz,
fény, csengő ezüstserleg,
kis pásztor fiúcskák zsoltárt énekeltek, örömen a percnék,
Ékes bíborpalást
nem borult reája,
s ő lett a világnak örök igazsága:
Királyok-királya.

KARÁCSONYI SZERETET

Mikor szent karácsony
angyalai szállnak,
öröm a vendége,
minden igaz háznak.
Eltörpül ilyenkor
a lárma, az árnyék,
s megszépül a szívben
minden igaz szándék.

KARÁCSONYI IMÁDSÁG

Mennyben lakó én Istenem,
könyörgök légy mindig velem,
a te neved sóhajtozom,
karácsonyért imádkozom,
zárd be szívem a rossz előtt,
a jóra adj elég erőt,
áldd meg karácsony ünnepét,
küldjed Jézus szeretetét.

KARÁCSONYI CSILLAG FÉNYE

Karácsonyi csillag fénye
gyűlj ki ma az égen,
árássz békét, szeretetet
mindenki szívébe.
Hirdessz nekünk öröm himnuszt
isteni szeretet,
lángoljon fel minden szívben
az emberi szeretet.
Így lehessen nagyon boldog
a mi karácsonyunk,
Jó Istenünk, Édes Atyánk,
ezért imádkozunk.

ÜNNEPI MISEREND

MEGTESTESÜLÉS TEMPLOM

Dec. 24. (szó.)	22.00 Pásztorjáték és zenés meditáció VIGÍLIA
Dec. 25. (vas.)	11.00 KARÁCSONY
Dec. 26. (hétfő)	11.00 SZENT ISTVÁN
Dec. 30. (pén.)	18.00 SZENT CSALÁD
Dec. 31. (pén.)	18.00 ÉVVÉGI HÁLAADÁS
Jan. 1. (vas.)	11.00 ISTEN ANYJA
Jan. 8. (vas.)	11.00 VÍZKERESZT

„AZ IGE TESTTÉ LETT...”

JÓZSAI SZENT CSALÁD TEMPLOM

Dec. 24. (szó.)	20.00 VIGÍLIA
Dec. 25. (vas.)	9.00 KARÁCSONY
Dec. 26. (hétfő)	9.00 SZENT ISTVÁN
Dec. 30. (pén.)	18.00 SZENT CSALÁD
Jan. 1. (vas.)	9.00 ISTEN ANYJA
Jan. 8. (va.)	9.00 VÍZKERESZT

„AZ IGE TESTTÉ LETT...”

IRODAI ÓRÁK: Minden hétköznap intézhetik kedves híveink ügyeiket (keresztelés, házasságkötés, temetés, szentmise) a plébánián. **Ügyfélfogadási Idő:** munkanapokon délután 15-18 óra között. **Plébános:** Felföldi László, Tel.: 30/9855-640, E-mail: plebanos@megtestesules.axelero.net **Irodavezető:** Bakai Berta, Tel.: 30/687-6377 **Munkatárs:** Gajdos Zsuzsanna, Tel.: 30/573-6577 **Tel.:** 52/535-735 **e-mail:** iroda@megtestesules.axelero.net **Honlap:** <http://megtestesules.info>

A MEGTESTESÜLÉS PLÉBÁNIA HÍR HARANG KIADVÁNYA.

Kiadja a Megtestesülés Római Katolikus Plébánia Hivatal. 4032 Debrecen, Borbóri tér 9. (levélcím: 4015 Debrecen, Pf. 74.)

Felelős kiadó: Felföldi László Tel.: 06 30 9855-640 E-mail: plebanos@megtestesules.axelero.net

Szerkesztette: Rácz Jánosné E-mail: raczne75@gmail.com